

BULETIN INFORMATIV

Nr. 15

24 Iulie 2020

EDITORIAL

CONTRACTUL CU OAMENII

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Am tot spus-o în ultima vreme și scriu și aici: fotbalul românesc trăiește de aproape cinci luni cea mai grea perioadă din istoria lui, iar condiționarea impusă de acest timp poate avea consecințe greu de manageriat.

De fapt, deja le are. De unde și criza, de unde și soluțiile care trebuie găsite, care sunt grele tocmai prin faptul că nu au precedent.

Criza, așadar. Criza e de fapt una generată de timp, mai corect spus, de lipsa unui timp care să reducă riscurile. Pentru că fotbalul nostru se joacă astăzi contracronometru, și nu e vorba doar de acel termen de 3 august pînă la care trebuie anunțate echipele participante în ediția viitoare a cupelor europene.

E în discuție de fapt salvarea unui sezon puternic afectat de pandemia care, iată, a dat peste cap, rînd pe rînd, toate încercările de a anticipa un final firesc al competiției.

Mă întrebam săptămîna trecută: oare ce se mai poate cînd totul se poate?

Se poate să oferi celor 421 de fotbaliști din Liga 1 banii pentru efortul lor excepțional de a încheia un campionat mai dur decît toate de pînă acum.

Se poate să ții așadar aproape o mie de familii pe o linie bună grație unei munci conjugate jucători- antrenori- staff și cred că, nu în ultimul rînd, cluburi și Ligă.

Se poate să respecti contractul cu deținătorul drepturilor TV .

Se poate să încerci să ajuți cluburile membre în măsură egală, se poate să rezisti rafalei de știri rele care vin din toate direcțiile, uneori în același timp.

Se poate mai cu seamă însă, în aceste vremuri, să îți respecti contractul cu OAMENII. Fotbalul s-a inventat pentru ei și se joacă pentru ei. O țară și o lume aflate în carantină aveau nevoie ca mingea să reînceapă să se rostogolească în iarbă pentru ca noi, toți cei care aveam nevoie să respirăm, chiar să respirăm, adică să trăim.

Fenomenul social care este fotbalul avea nevoie mai întîi să fie și abia apoi să aibă.

Exact ca noi, oamenii. Ceea ce ești sau ceea ce ai?

Și aici, răspunsul e o problemă exclusiv de prioritate: ceea ce ești înainte de ceea ce ai.

Ca să ai, trebuie să fii.

Ca să fii, trebuie să dai drumul la joc! Și da, schimbăm roțile mașinii din mers.

Contratimp. Dar nu contra oamenilor!

FEATURE

CASA Liga 1 - Gabi Iancu, principalul marcator

realizat de Octavian Țopa

Gabriel Cristian Iancu, atacantul și căpitanul Viitorului Constanța, este cel mai bun marcator din **CASA Liga 1** cu 17 goluri marcate. Născut pe 15 aprilie 1994 la București, a ajuns la Academia Hagi în 2011. Părea unul dintre cei mai promițători fotbaliști ai acelor ani, dar după transferul la Steaua (2013) cariera nu a mai fost cea preconizată. Intrat într-un con de umbră, Iancu a revenit la Viitorul. S-a pregătit cu seriozitate, a crescut de la meci la meci și și-a recâștigat respectul colegilor și antrenorilor. Interesant, patru dintre cei mai buni marcatori ai acestei ediții provin sau au avut legătură cu "fabrica de fotbaliști" de la malul Mării Negre. În clasamentul pasatorilor conduce inepuizabilul **Dan Nistor** (Universitatea Craiova), dar în această ierarhie și-a făcut loc și **Gabi Iancu**, cu opt reușite.

Dan Nistor
(Universitatea Craiova)

Gabriel Cristian Iancu
(FC Viitorul Constanța)

TOP MARCATORI

Goluri	Jucatori
11	Gabriel Iancu
10	Denis Alibec, Alexandru Cicâldău
9	Florinel Coman, Ciprian Deac
8	Gabriel Debeljuh
7	Sergiu Buș, Valentin Gheorghe
6	Goran Karanovic, Rivaldinho, Jakub Vojtus

TOP PASATORI

Pase Decisive	Jucatori
11	Dan Nistor
10	Denis Alibec
9	Florinel Coman
8	Gabriel Iancu, Deian Sorescu
7	Constantin Budescu, Ciprian Deac
6	Alexandru Cicâldău, Risto Radunovic

FEATURE

CASA Liga 1 - Anticamera tinereții

realizat de **Octavian Țopa**

Sezonul 2019-2020 din **CASA Liga 1** a lansat 110 de tineri fotbaliști români născuți după 1 ianuarie 1998.

Cei mai tineri dintre ei sunt **Rareș Ștefan Dogaru** (Gaz Metan Mediaș / 11.12.2003), **Grigoras Alexandru Pantea** (FCSB / 11.09.2003), **Marius Ciobanu** (Academica Clinceni / 31.03.2003), **Daniel Ovidiu Nicula** (Gaz Metan Mediaș / 20.03.2003), **Eduard Cristian Avram** (Gaz Metan Mediaș / 11.03.2003), **Adrian Romeo Niță** (FCSB / 08.03.2003), Ștefan Baïaram (Universitatea Craiova / 31.12.2002), **Mustafa Andrei Bani** (Dinamo / 22.08.2002), **Otto Hindrich** (CFR Cluj / 05.08.2002) și **Valentin Ioan Borcea** (Dinamo / 06.07.2002).

Îmbucurător este că unii dintre ei au avut evoluții excelente, reușind chiar să marcheze pe prima scenă a fotbalului românesc. În topul celor mai tineri marcatori ai actualei ediții de campionat este atacantul de la Viitorul, **Louis Munteanu**, născut în 16 iunie 2002, urmat de **Mustafa Andrei Bani** (Dinamo / 22.08.2002), **Luis Emanuel Nițu** (Universitatea Craiova / 30.05.2001), **Jovan Markovic** (Academica Clinceni / 23.03.2001) și **Ovidiu Horșia** (Poli Iași / 30.10.2000).

Louis Munteanu
(FC Viitorul Constanța)

Luis Emanuel Nițu
(Universitatea Craiova)

INTERVIU

Interviu cu Marius Bilașco,
manager sportiv CFR Clujrealizat de **Oana Sabău**

Marius Bilașco are în spate o carieră frumoasă de fotbalist. Marcator în UEFA Champions League pentru Unirea Urziceni, a fost genul de atacant inteligent și cu execuții fine. Ajuns la 39 de ani, maramureșeanul născut la Sighetul Marmăției ocupă funcția de manager sportiv al echipei campioane en-titre. Din păcate, CFR Cluj traversează în prezent o perioadă neobișnuită, 13 dintre fotbaliști și tehnicieni fiind testați pozitiv cu noul coronavirus.

1 Domnule Bilașco, cum gestionează clubul dumneavoastră această perioadă grea, având în vedere problemele de sănătate apărute?

Evident este o perioadă grea prin care nimeni nu își dorea să treacă. Am respectat toate măsurile de distanțare socială și de protecție tocmai pentru a evita infectarea cu acest virus, însă din păcate nu ne-a ocolit. În aceste momente primează sănătatea tuturor și sperăm să putem depăși această perioadă cât mai repede.

2 Ce măsuri ați luat în aceste zile? Respectăm toate instrucțiunile pe care le primim de la autorități!

Echipa a rămas în izolare la Mogoșoaia, locul unde era cazată înaintea meciului care trebuia să se joace sâmbătă, iar jucătorii stau câte unul în cameră pentru a evita contactul între ei. Facem testări în conformitate cu protocoalele actuale,

ba chiar mai mult decât ni se solicită, și așteptăm să vedem cum va evolua situația.

3 Care e moralul băieților?

Nu este o situație plăcută, dar noi, la CFR Cluj, suntem o familie și vom trece împreună peste acest obstacol.

4 Cum vedeți acest final de sezon?

Așa cum am spus-o și în urmă cu ceva timp, ne dorim ca acest sezon să se încheie pe teren. Momentan ne focusăm pe sănătatea tuturor celor din club pentru că acest aspect este cel mai important în aceste zile.

SPONSOR

INTERVIU

Interviu cu Elvir Koljic
(Universitatea Craiova)realizat de **Mihai Dișa și Octavian Țopa**

Elvir Koljic s-a născut 8 iulie 1995 la Valladolid, dar fotbalul l-a învățat în țara părinților, Bosnia. Produs al lui Maribor, a fost transferat de Universitatea Craiova în 2018. Evoluțiile lui în tricoul Științei l-au ajutat să facă pasul spre echipa națională, pentru care a adunat deja trei selecții. Din păcate, la ultima dintre ele s-a accidentat serios, fiind nevoit să stea luni bune la recuperare. Complet refăcut, uriașul de 1.92 m a redevenit aceeași spaimă a apărătorilor din CASA Liga 1.

1 **Elvir, cum te-ai acomodat cu orașul, echipa și suporterii?**

Craiova îmi pare un oraș care trăiește și respiră în totalitate pentru fotbal, de la cel mai mic copil până la cel mai în vârstă adult. Orașul este unul frumos, cu oameni primitivi, iar de suporterii ați văzut și voi. Peste tot alături de noi indiferent de circumstanțe și le mulțumim pentru toată dragostea lor.

2 **Cu ce coleg te înțelegi cel mai bine?**

Nu pot să nominalizez neapărat pe cineva individual, noi suntem o familie și în cantonamente și la meciuri și în afara dreptunghiului verde. Mă înțeleg cu toți foarte bine, dar pot spune că am o relație mai strânsă de prietenie cu Uros, care îmi este și coleg de cameră.

3 **Cel mai bun portar, cel mai bun fundaș, cel mai bun mijlocăș și cel**

mai bun atacant din campionatul României?

Îmi este greu să nominalizez în parte, însă clar toți ar fi de la Universitatea. Avem multă calitate individuală, dar atuul nostru principal este forța grupului, îmbinată cu puterea suporterilor noștri.

4 **Dar cel mai bun jucător bosniac?**

Fără să ezit, Edin Dzeko. Suntem și colegi la echipa națională a Bosniei, încerc să iau cât mai multe din calitățile sale, pentru că este un fotbalist incredibil. Sper să ne revedem curând la echipa națională.

5 **Describe-i pe suporterii Științei în trei cuvinte ...**

(Zâmbește) Unici, spectaculoși, inimoși.

CRONICĂ

Primul pas

realizat de **Marius Mitran**

Filmăm, ne oprim. Căutăm în arhiva TVR, scriem scenarii, tăiem, ne oprim iarăși. Înaintăm greu, istoria e prea frumoasă pentru a rata vreun moment. Nimic nu se pierde, totul trebuie să se transforme într-un film pe care U Cluj îl va fi lansat odată cu inaugurarea noului stadion și în care povestea „șepșilor roșii” va fi spusă nefardată, până la capăt, așa cum a fost. Din povestea aceluia film am desprins azi cel mai emoționant episod, cel al celui mai mare fotbalist care a îmbrăcat vreodată tricoul alb-negru al lui U, Guga. De aici a plecat, de fapt, totul, pentru U și pentru noi, în cele din urmă...

E sâmbătă și e noapte când scriu istoria celui mai mare fotbalist al acestei echipe aproape centenare. Până la capăt, adică de la capăt. Iar începutul se numește Aurel Guga. El e punctul plecării nu doar pentru „U”, ci și pentru întreg fotbalul românesc, măcar din două motive. Primul mi l-a spus Ioan Chirilă, prin '94, în redacția Gazetei Sporturilor: „Vorbim de ce-a făcut Hagi la Mondiale, superlativul absolut, dar cine mai știe că acum șaptezeci de ani am avut, în fapt, cel mai bun fotbalist român al tuturor timpurilor, inclusiv ale celor care aveau să vină? Îl chema Guga, era un nume predestinat succesului, istoriei...” Atunci, în ziua aceea, în redacția din strada Vasile Conta mi-a spus nea Vanea teoria numelor fără de care gloria nu poate veni. Se „înțepase”, ca de fiecare dată, de dimineață, cu nea Mache, prietenul de-o viață, pe tema Pele (idolatrizat de Eftimie Ionescu) – Maradona (zeul tutelar al lui Ioan Chirilă) și, la un moment dat, ca argument suprem, a început să rostească sacadat, lăsându-se pe spate, în fotoliul său de director – pe care se așeza, oricum,

foarte rar: „Ma-ra-do-na! Die-go Ar-man-do Ma-ra-do-na! Așa trebuie să te cheme dacă ești cel mai bun din lume! Dacă te cheamă Prepeliță, nu poți ajunge! Auzi: Ma-ra-do-na! Hagi! Guga! Știi cine a fost Guga, nu?” Inutil să mai spun că nea Mache avea și el replica pregătită, dar fără mare succes: „Pele!

Pele, loane! Pele se încadrează exact în teoria ta... Ce nume care cântă: Pele!” „Nu se încadrează, dragă Măchiță, deloc! Păi, pe al tău îl chema Edson Arantes do Nascimento, așa-i zice în buletin... Pele e porecla, dragă!”

La Guga era însă și în buletin și în destin. Guga, un nume care cânta. Căpitan al echipei naționale, la primul meci din istorie al tricolorilor, la Belgrad, în 8 iunie 1922, Aurel Guga înscrie golul victoriei, în minutul 61, după ce Iugoslavia deschisese scorul prin Schiffer, dintr-un penalty, cu zece minute înainte de pauză. Era un meci de gală, contând pentru Cupa Regelui Alexandru, o cupă care marca prietenia româno-iugoslavă, familiile regale ale celor două țări fiind înrudite. Până la reluare, Ronnay egalează, era minutul 41, iar Guga, „mărginaș dreapta la U Cluj-Napoca”, după cum scria „Timpul” de-a doua zi, semnează prima victorie în primul meci al echipei naționale.

Nea Vanea nu-l văzuse jucând vreodată, avea doar 11 ani când Guga a murit, în 1936, în noiembrie, în urma unui accident auto. Dar îl respecta pe Virgil Economu, un fost mare antrenor, născut pe la 1896, și aflase de la el, sursă directă, totul despre începuturile fotbalului românesc. Sursă pe care avea să o pomenească în multe dintre cărțile sale. Guga juca extremă dreaptă, ba chiar și back dreapta,

adică fundaș. În condițiile în care Chinezul Timișoara domina campionatul, de 6 ori prima, și dădea majoritatea tricolorilor, el era căpitanul, el era liderul, el, cel de la „U”.

Două întâmplări în alb-negru cu Guga. Prima, în 1920, când U Cluj joacă primul meci din istorie (Aurel a fost omul premierelor!), la Arad, cu Gloria. Guga, care era funcționar la CFR, văzând că echipa n-are bani să onoreze invitația arădenilor, atașează un vagon garniturii acceleratului care mergea acolo! Mai mult, după ce „U” câștigă cu 3-0, tot Guga hotărăște ca întreaga echipă să răspundă invitației până la capăt și clujenii stau în șprițuri și fripturi o săptămână la Șiria, în satul lui Slavici, la doi pași de Arad! „Am vrut să mai rămânem ca să fiu mai aproape de ai mei”, avea să se explice Guga acasă, la Cluj, invocând că, de loc, era bănățean. Dar „U” nu în Banat petrecuse!

Apoi, în 1923, „U” este invitată la Grenoble, în Franța, la un turneu și studenții ajung acolo, via Paris, cu trenul, mâncând tot drumul pâine și brânză de burduf luate în traistă de acasă. Trenul oprește și la Torino, unde antamaseră un meci cu Juventus, dar Guga a ordonat rapid îmbarcarea în vagoane, întrucât în oraș se speriasse de bandele fasciste ale lui Mussolini, care mășcăluiau spre stadion! În fine, la Grenoble, cu patru miniștri ai guvernului Franței în tribună, „U” învinge gazda cu 3-0, Guga marcând două goluri. La întoarcere opresc iar la Torino, meciul se joacă de această dată, 0-0, iar „U” e primită cu fanfară și flori în gara din Cluj! Primul care coboară din tren: Guga. Prima declarație: „Mulțumesc celor de aici, care ne iubesc! Păcat că am plecat fără bani de acasă, că tot drumul am fost pe hol, la fumat, patru băieți la o țigară!”

Aurel Guga sau vârsta inocenței. Guga, cel care a fost primul.

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA